

text și ilustrații

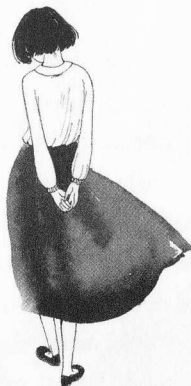
SVETLANA DOROSHEVA

ÎN MINTEA COPILOR

traducere din limba rusă de

MARIA KHANTASHKEYEVA

Cum să începi să ai un copil	5
Cum să naști un copil	7
Cum să utilizezi un nou-născut	8
Cum să îi dai nume copilului tău	11
Unde să îți pui copilul născut.....	13
Cum să înțelegi pentru ce este nevoie de un copil.....	15
Cum să speli un copil	16
Cum să înțelegi ce vrea copilul de la tine.....	19
Cum să îl obligi să adoarmă	21
Cum se vindecă un copil.....	23
Cum să îți obligi copilul să vorbească corect	25
Cum să obligi un copil să tacă.....	27
Cum să înțelegi ce anume face un copil cu adevărat în acest moment....	29
Cum să supraviețuiești unei isterii a copilului	30
Cum să accepți năzbâtiile copiilor	32
Cum să faci un copil să fie bun	35
Ce e de făcut dacă un copil nu e atât de bun cum ți-ai dori	37
Cum și ce trebuie învățat un copil.....	38
Cum să te joci cu un copil	40
Cum să pedepsești un copil.....	43
Cum să minți un copil	45
Cum să îndrepti educația pe care i-ai dat-o copilului	47

CUM SĂ ÎNCEPI SĂ AI UN COPIL

Alioșa spune:

– Nouă ne-au povestit la școală că, în curând, părul o să ne crească peste tot, că ne va ieși mustață și că vom avea barbă, că vom avea pete umede pe chiloți și că o să începem să ne jucăm cu țonțonul nostru. Și, cam pe la 18 ani, vom avea și niște celule din care se va putea construi un om. Cu ajutorul cărora poți să îți faci un copil!

– De ce tocmai la 18 ani?

– Din cauza unei cărți de credit.

– Ce legătură are?!

– Păi, cum... În cazul în care copiii devin părinți până la 18 ani, vor primi un card de credit. Fiindcă vor fi părinți. Iar oamenii mari nu vor ca propriii lor copii să aibă un card de credit. Oamenii mari sunt zgârciți cu banii.

Așa cum se știe, pe un copil îl poți cumpăra de la magazin, îl poți comanda unei berze sau îl mai poți crește într-o varză. Toate posibilitățile acestea, din păcate, sunt la voia întâmplării – nu poți niciodată să știi dinainte ce fel de copil va crește într-o varză. Nici barza nu este o variantă potrivită – o să crești fix ce ți-a adus! La magazine, copiii sunt vânduți direct în cutii, iar vânzătoarele nu îi lasă pe cumpărători să deschidă ambalajul și să studieze ce se află înăuntru.

De aceea, desigur, cel mai bine este să îți faci tu un copil, cu forțele tale, în casa ta, din materialele pe care le ai la îndemână. Mai repede sau mai încet, în poziția „greierului care cade de pe creangă” sau în poziția „caprei care privește fix spre ușă”, din prima încercare sau abia după o sută; se poate chiar și ținând un card de credit în mână. Deși, între noi fie vorba, nu este neapărat necesar. Și țineți minte – rezultatul s-ar putea să nu apară chiar pe loc, ci abia după nouă luni, așa a fost dintotdeauna.

CUM SĂ NAȘTI UN COPIL

Alioșa spune:

– Mama! Să îl bagi înapoi în burtă! Sub nicio formă nu mai pot să-l suport!

– Și, după părerea ta, cum aș putea să fac asta?

– Stând întinsă: la fel cum l-ai și născut!

Adesea, copiii pun probleme dificile oamenilor mari. Cândva, Adam s-a așezat pe canapea și a început să zbiere. Lângă el a venit Alioșa și a început să zbiere și el. Liran a văzut ce se întâmplă și s-a alăturat fraților lui. Și, normal, a început să zbiere și el. Era așa de cald, aproape de 50 de grade, așa că Alioșa a început să țipe și mai tare, ca și cum el ar fi trebuit să nască în acele momente:

– Pești răi! Ce v-a apucat să vă târâți pe uscat? De ce ați devenit dinozauri, papagali, banane, maimuțe și oameni din care se trage și mama mea, care i-a născut pe Liran și pe Adam? Și acumăștia doi mă deranjează când stau pe canapea!

E o treabă serioasă: apariția unui copil reprezintă un proces dureros și tainic. Nu are importanță cum veți hotărî să îl nașteți: stând pe spate, așezată sau stând în picioare. Important este că, într-o ordine aleatorie, la naștere va participa oricine de pe lumea aceasta – inclusiv dinozaurii, peștii, papagalii și maimuțele. Probabil că, din acest motiv, nu poți să bagi un copil înapoi în burtă. Fiecare dintre elemente Universului, imediat după naștere, se împrăștie în toate direcțiile. Nu știu cum, dar numai copiii sunt în stare să stea împreună pe o canapea într-o căldură sufocantă, la 50 de grade, ca să zbiere și să ordone întreruperea evoluției tuturor speciilor.

– AA!

Acesta este primul lucru pe care copiii îl spun lumii. Iată ce este un nou-născut: cea mai misterioasă ființă din Univers. El este expedit părinților fără nici cea mai mică instrucțiune de folosire. De aceea ar trebui ca, la început, pur și simplu să îl privim atent, ca să putem trage o concluzie esențială pentru propria noastră viață și pentru viața lui: huh, chiar e un copil! E nevoie, probabil, ca noi să îl protejăm cumva.

Într-un timp foarte scurt devine lesne de înțeles că acești copii nou-născuți mănâncă mult, dorm mult, fac mult pipi și caca. În cazul în care, într-un moment anume, nu fac nimic din toate acestea, înseamnă că se pregătesc să o facă. Pentru ei, de fapt, totul din jur e ceva nou – aerul e ceva nou, când ziua se schimbă cu noaptea este ceva care le stârnește curiozitatea; chiar și un părț este ceva nemaivăzut pentru ei.

Când nou-născutul Liran a descoperit prima dată vântul care sufla afară, a fost gata-gata să se sufoc de indignare sau de uimire. Adam a fost șocat când a descoperit că ceea ce rodea cu plăcere era chiar propriul său picior. Senzațional! El are picioare! Alioșa putea să stea o oră întreagă încruntându-se la sine însuși în oglinda atârnată deasupra pătuțului. Îl sfredelea cu privirea pe acel omuleț necunoscut, încerca să îl lovească cu piciorul, să îl zgârie cu unghiile, dar el îl privea încruntat în continuare.

Probabil că A este prima literă a alfabetului tocmai pentru că, în nicio limbă din lume, nu a fost inventat un cuvânt pentru a exprima „eu sunt șocat de absolut tot și de toate”. În aceste situații, tot ce le rămâne de făcut părinților este doar să țină bebelușul în brațe, aproape de piept, să îl încălzească la burtică, să îi facă nani-nani. Cu alte cuvinte: să fie atenți ca el să mănânce cum trebuie, să doarmă cât trebuie, să facă părțuri și să nu fie deranjat de nimic din lume, așa încât el să simtă cu adevărat ce înseamnă acest „A” de necrezut.

CUM SĂ ÎI DAI NUME COPILULUI TĂU

Adam vine și spune:

– Nu! Nu sunt un iepuraș. Eu sunt Adam.

Oricum i-ai spune, nu acceptă: nu, eu nu sunt băiatul tău, eu sunt Adam! Nu, eu nu sunt deloc soarele tău, eu sunt Adam! Nu, eu nu sunt deloc sufletul tău, eu sunt Adam!

O vreme am încercat să îi spunem: „Nu, eu nu sunt vreun Byron“, dar, când ziceam aceasta, el începea să plângă. Oamenii mari se chinuie mult să aleagă numele pentru un copil, iar după aceea, după toate încercările prin care trec, se feresc să îi spună numele ales de ei. Cât timp un copil le ia mințile tuturor cu dragălașenia sa, el este numit „dovlecel“, „gândăcel“, „franzeluță“, „viermișor“, „zăhărel“, „greieraș“, „crevețel“, „musculiță“ și tot felul de alte diminutive care au legătură cu animalele, legume sau cu tot felul de alte pufoșenii. Numele lui real nu este, practic, de niciun folos pentru familia sa. Când Alioșa se ceartă cu Liran, se strigă unul pe altul cum le vine la gură...

Alioșa: iar tu ești un dobitoc orb!

Liran: iar tu ești un țap surd!

A.: dacă eu sunt un țap surd, atunci tu cine ești? Că doar ești fratele meu...

L.: dacă tu ești un țap surd, eu sunt un prinț nobil.

A.: iar tu ești un limbric de hipopotam!

L.: și tu, un dinozaur pe care care Adam îl pune mereu la pământ!

A.: și tu ești un gândac mort în groapa de gunoi!

L.: și tu ești un moșneag care se ceartă cu o băbăciune care aruncă spre el un motan furios.

A.: iar tu ești un muc din nas care se prelinge pe canapea!

L.: și tu ești o mizerie!

A.: iar tu ești un fund de mort!

L.: și tu ești un telefon din caca pe care l-a călcat o mașină și cu ajutorul căruia un câine l-a sunat pe alt câine!

Nu e de mirare că Adam ordonă să fie strigat pe numele lui. El este al treilea copil și și-a dat seama imediat: numele este un mesaj serios pentru lumea din jur. Fără nume, alții te vor numi oriunde, oricum.